

den Henseende blive ved at have, hvad de nuværende Love give dem, og at de, hvis disse Love forandres, ikke blive daarligere stillede, er dette jo ret selvfølgelig. Der kunde jo ikke være Tale om andet, det maatte jo ske; men hvad der er fuldt saa vigtigt, er Spørgsmaalet om den amerikanske Borgerret, om de Folk, som nu leve derovre, naar de ville indvandre til Amerika, skulle betragtes som fremmede, der maa underkaste sig alle de Vilkaar, som nu fordres af saadanne, naar de ville indvandre til Amerika. Endelig er jo deres Handelsforbindelse med Amerika fuldstændig overladt til Kongressens Afgørelse. Nu siger et Mindretal paa 21 Medlemmer, at det har aldeles ingen Fare — jeg antager, at det er deres Argumentation — thi den amerikanske Finansminister har udtalt, at naar Traktaten bliver ratificeret, faa Beboerne fri Indførsel af deres Produkter til Amerika. Det beror nu paa en Misforstaaelse af det ærede Mindretal, en absolut Misforstaaelse. Der var desuden ingen Anledning for den amerikanske Finansminister til at udtale slikt, saa længe Traktaten ikke foreligger. Det, som det ærede Mindretal sigter til, er formodentlig det, der passerede med Hensyn til den erobrede Ø Portorico. Saa vidt man kan stole paa Efterretningerne angaaende hele denne Sag — det er altid vanskeligt at sige, hvad der er sandt, og hvad der ikke er sandt, thi de offentlige Beretninger ere i den Grad modsigende, at jeg ikke længe har oplevet noget tilsvarende — men saa vidt man altsaa kan stole paa de foreliggende Efterretninger, tror jeg dog, at man kan fremstille Forholdet saaledes. Da Portorico var bleven erobret af Amerika, forlangte den amerikanske Finansminister Told af Produkter, der blev indførte fra den nævnte Ø til Amerika. Det var altsaa saa langt fra at indrømme Toldfrihed, at der uden videre forlangtes Told af alle Produkter, der blev indførte fra den erobrede Ø. Dette gav Anledning til, at adskillige handlende paa Portorico anlagde Sag mod den amerikanske Finansminister og fik Højesteretsdom for, at et erobret Territorium, saa saare det var erobret, havde „free trade“ som det hed, saa at det kunde indføre sine Produkter uden

Toldafgift, vel at mærke, indtil Kongressen havde taget anden Bestemmelse. Det er Kongressen, der skal bestemme, hvorledes Stillingen til Amerika i denne Henseende skal være, og derfor er Administrationen, det er Finansministeren, uberettiget til at paalægge Told. Beboerne paa Portorico blev altsaa indtil videre fritagne for Told, men Kongressen har, saa vidt jeg ved, senere taget Bestemmelse i denne Sag og har lagt Told paa Indførelse af Produkter fra Øen, om end ikke den samme Told, som gælder i Forhold til det øvrige Udland, saa dog en ret klækkelig Told. Saaledes tror jeg, Sagen hænger sammen, det skulde glæde mig, om den højtærede Minister kunde korrigere mig, men jeg tror, som sagt, at Sagen hænger saaledes sammen, som af mig anført. Det er altsaa ikke rigtigt, naar det ærede Mindretal siger, at den amerikanske Finansminister har udtalt noget saadant, som staar i Betænkningen. Da nu de Rettigheder, som jeg lige har omtalt, ikke ere sikrede Beboerne traktatmæssig, tror Flertallet, uden paa nogen Måde at ville sige noget, der i mindste Maade kunde være fornærmeligt mod den amerikanske Stat, dog at maatte være forberedt paa, at den amerikanske Stat lige over for en saa forholdsvis ringe Erhvervelse som den, der er Tale om her, ikke tager saa meget Hensyn til de faa Beboeres Interesser som til dens egne store Statsinteresser. Man vil meget vel kunne finde det i sin Orden at slaa de nuværende danske Øer sammen med den erobrede Ø Portorico og behandle dem paa samme Måde som denne. Det vilde være ret naturligt, det var der ikke noget at sige til, thi Traktaten hjemler utvivlsomt Amerika fuldstændig Ret til at gøre det. Men Flertallet, i hvilket der er stor Stemning for rent ud at forkaste Traktaten, vil aldrig kunne være med til at berede vore Medborgere, som jeg foreløbig vil tillade mig at kalde dem, en saadan Fremtidsstilling, naar vi frivillig afstaa dem. Nu siger det ærede Mindretal — og det er en Udtalelse, som i høj Grad har slaaet mig, og som jeg tillader mig at fremhæve — følgende: Den højtærede Formand vil nok tillade mig at oplæse det paagældende Sted i Betænkningen, idet det drejer sig